

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi bedst forebygger og bekæmper hash- og alkoholmisbrug blandt børn og unge.

(Medlemmer af Inatsisartut Naaja H. Nathanielsen, Løsgænger og Agathe Fontain, Inuit Ataqatigiit)

Vi vil fra Inuit Ataqatigiit indlede med at sige tak til medlemmerne af Inatsisartut Naaja H. Nathanielsen og Agathe Fontain for fremsættelsen af dette vigtige forslag.

Som led i vores modstand og arbejde mod euforiserende stoffer har vi fra Inuit Ataqatigiit iværksat forskellige initiativer. På baggrund af store betydning heraf har vi stillet forslag om, at misbrugere af euforiserende stoffer kan modtage gratis behandling og afvænningsforløb. Forskellige forslag, som har været fremlagt til debat og som har været behandlet har efterfølgende haft positive konsekvenser ude i samfundet. Det er derfor i dag nødvendigt, at vi her drøfter hvorledes vi kan forhindre vore børn i at komme ud i misbrug af euforiserende stoffer.

Det er den vigtigste forpligtelse for vort samfund at sikre en god og tryk opvækst for vore børn, og det gælder helt fra den dag, de kommer til verden. Gennem initiativer til styrkelse af vordende forældre kan vi være med til at sikre den bedste varetagelse af deres nye roller som forældre. Vi kan for eksempel vurdere og lave forbedringer på følgende områder. En bedre barselsordning for nybagte forældre, deres boligforhold, erhvervs muligheder og deres evne til at kunne forsørge familien.

I de tilfælde, hvor forholdene og vilkårene for en familie med spædbørn ikke anses for at være de mest optimale må det offentlige være i stand til at kunne observere, og ikke negligere problemet i sådanne sager. Dersom forholdene for det pågældende spædbarn ikke synes at være tilfredsstillende må det sikres, at det offentlige har muligheden for at kunne træde ind med støtte og hjælp. En indsats på et tidligt stade er af umådelig stor betydning. I de tilfælde, hvor en familie støder ind i problemer må det til enhver tid sikres, at man gennem en tidlig indsats sørger for, at barnets tarv ikke trædes under fode og at barnet ikke lider overlast.

Vi må på enhver mulig måde sætte vore kræfter ind på, at vore børn og unge ikke begynder at bruge euforiserende stoffer eller begynder at indtage alkoholiske drikke. Vi må åbne op for vore børns muligheder for at kunne realisere deres interesser og dyrke gode og sunde fritidsaktiviteter, og disse tilbud skal være uafhængige af forældrenes indkomst. Samtidig må vi også komme i gang med andre tilbud som det at etablere samlingssteder for børnene og de unge i deres fritid for derved at sikre, at ikke mindst børnene i de yngste skoleklasser kan modtage en pædagogisk støtte.

Vi er nu kommet så langt, at det offentlige på forhånd har mulighed for på et tidligt tidspunkt at have kendskab til hvilke børn, der potentielt kan komme ud i et misbrug. I sådanne tilfælde må vi kunne forpligte det offentlige, det være sig i form af institutioner for børn, skolerne eller fritidshjem eller andre steder for fritidsaktiviteter til at foretage tidlige indberetninger.

Hvis et barn er begyndt at anvende euforiserende stoffer må der hurtigst iværksættes initiativer fra det offentliges side. Det skal være muligheder for at fremsætte tilbud om behandling til både barnet og barnets forældre. Under behandlingsforløbet må der foregå

aktiviteter, som kan styrke forældrene, således at de bliver i stand til selv at give barnet den fornødne støtte.

Det skal være muligt at etablere behandlingssteder for børnene lokalt. På samme måde kan skolen, fritidshjemmet eller samlings- og aktivitetsstedet eller andre inden for det pågældende omsorgsområde foranstalte initiativer til behandling af de pågældende børn. Disse tiltag må af barnet ikke anses som en straf eller en foranstaltning – men som en hjælpende hånd.

Forældre med et misbrug af euforiserende stoffer, og som gennemgår en behandling må gives mulighed for at være sammen med deres barn, som har et spirende misbrug, og på den måde kan hele familien modtage en samlet behandling.

Vi støtter naturligvis alle alle tiltag til oplysningsinitiativer for og samtaler med de pågældende børn. Det vigtigste er dog immervæk at vi kan opdrage vore børn til at kunne sige nej til euforiserende stoffer.

Dette kan foregå gennem deltagelse i sunde fritidsaktiviteter. Hvis vedkommende har lyst til at dyrke idræt eller spille musik eller på andre måder dyrke og interessere sig for det, som børn og unge kan interessere sig for. Vi må sørge for, at de aktiviteter vi tilbyder børnene altid kan vække deres interesse og at de kan give dem ro og den glæde, som de har behov for. Vi lægger således også vægt på, at vi som et samfund i højere grad åbner muligheder for vore børns videre færd i livet og deres uddannelsesmuligheder.

Lad os beskytte vore børn, som vi nødt vil miste, mod et påbegynde et misbrug.

Vi vil afslutningsvis støtte følgende Inatsisartut udtalelse:

Inatsisartut tager på det skarpeste afstand fra misbrug af hash og alkohol. Når det kommer til børn og unges misbrug er dette en skærpende omstændighed. Inatsisartut skal opfordre til, at børn og unge tilbydes et behandlingstilbud hurtigst muligt efter, at der er konstateret et hash- eller alkoholisbrug.